

Debatten om BRIKS og den Nye Silkevej breder sig

Mandag, 1. juni 2015 – Da Schiller Institutet i november 2014 udsendte sin nu berømte, internationale appel, »USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og i stedet samarbejde med BRIKS«[1], var der meget lidt debat i det transatlantiske samfund om BRIKS eller Kinas Nye Silkevejsprojekt, og den debat, der var, var generelt fjendtligsindet. Schiller Institutets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, insisterede på, at denne censur skulle smadres, og det blev den.

Det danske Schiller Institut, der stiller op med 4 kandidater uden for partierne, har på mindre end en uge gjort BRIKS-alternativet til et hovedemne i debatten i forbindelse med det danske folketingsvalg.

Planlægningen af den sydamerikanske økonomi er blevet ændret gennem de aftaler, der i sidste uge blev underskrevet sammen med den kinesiske premierminister Li Keqiang om konstruktion af et netværk af transkontinentale jernbanelinjer for at opkoble Sydamerika til Verdenslandbroen.

AlBawaba Egypten-nyhedsportalen offentliggjorde et kort indlæg i går og citerede chefen for Al-Ahram Afdeling for Internationale Anliggender, Ossama Al Dalil, for at sige, »der foreligger ingen trussel mod Egypten fra den nye, kinesiske Silkevej«.

Robert Berke fra *Oilprice.com* rejste spørgsmålet om USA's tilslutning til »over en tredjedel af menneskeheden« i den Nye Silkevej, i del II af sin serie om den Nye Silkevej. Første del af serien, »Ny Silkevej kunne ændre global økonomi for

altid«, der blev refereret af magasinet *Time* (22. maj), efterfulgtes den 26. maj af seriens anden del, »Kunne den Nye Silkevej gøre en ende på gamle, geopolitiske spændinger?«

Berke indrømmer, at det »indtil for nylig var en udbredt antagelse, at USA ville anføre sine vestlige allierede i en politisk kampagne imod den russisk/kinesiske aftale om at udvikle den Nye Silkevej, men begivenhederne er vendt omkring med bemærkelsesværdigt tempo.«

Forsigtig, som han ellers er, om det, der allerede er i gang, indrømmer Berke en vis entusiasme, hvis dette skulle lykkes:

»Hvis Indien vælger at gå i partnerskab med Kina om den Nye Silkevej, så vil Kina i resten af dette århundrede være i gang med at bygge på et projekt, der ville forbinde verdens mest folkerige nationer, med flere end 2,6 mia. mennesker. Med Rusland, der allerede er en partner, og med Iran, der venter på sidelinjen for at blive det, kunne projektet tilføje yderligere en kvart mia. mennesker og således samlet omfatte over en tredjedel af den globale befolkning. Det vil være vanskeligt at finde et bedre design.«

Han kalder [den amerikanske udenrigsminister] John Kerrys besøg i Moskva for »en holdningsændring i den amerikansk/russiske dynamik« og konkluderer, at det »fortsat er et åbent spørgsmål« om denne ændring »er forspillet til amerikansk støtte til projektet med den Nye Silkevej«.

[1] Læs hele brochuren: [**»Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden«**](#)